

Et mangfoldig nummer

//

//]]]]> //]]>

Platons syn på utdanning, Niccolò Machiavellis plass i filosofihistorien, fosterets moralske status, forklaringer på fenomenalbevissthet – og sannhetsbegreper hos Heidegger og Adorno. Denne utgaven av *Norsk filosofisk tidsskrift* er et åpent nummer med stor variasjon med tanke på både problemstillinger og tema.

Fra redaktør Kjersti Fjørtofts leder:

I artikkelen «Utdanningssystem og rettferdighet i Platons Staten» argumenterer Roar Anfinsen for at den måten Platons idé om utdanningssystemet tradisjonelt blir fremstilt på i ex.phil-sammenhenger, ikke holder. Veldig mange filosofer i Norge har

erfaring med lærebøker og undervisning til ex.phil., og det kan nok være nyttig å diskutere den fortolkningstradisjonen som har utviklet seg i dette faget. Anfinn argumenterer for at det ikke er riktig å fremstille Platons utdanningssystem som et egalitært system der alle i utgangspunktet har like muligheter. Det er snarere slik at produsentklassens barn ikke er innlemmet i systemet, og de er dømt til å forbli i den klassen de er født inn i.

Fra et oppgjør med den tradisjonelle ex.phil-fremstillingen av Platon går vi over til Dag Erik Johnsens oppgjør med Machiavelli-fortolkningen. I «En tolkning av Machiavellis syn på religion og politikk i lys av hans antropologi – en kommentar til 'Pococks kabal'», argumenterer Johnsen for at Pocock feilaktig plasserer Machiavelli i en klassisk borgerdydstradisjon, mens han heller bør leses som en tidlig moderne tenker med paralleller til Thomas Hobbes.

Det neste bidraget tar opp et svært sentral og mye diskutert problem i moralfilosofi og medisinsk etikk. I artikkelen «To teorier om fosterets moralske status» diskuterer Morten Magelssen to dominerende filosofiske teorier om fosterets moralske status. Artikkelen tar for seg en diskusjon mellom de som knytter fosterets moralske verdi til dets tilhørighet og de som mener at fosteret får moralsk verdi når det har utviklet bestemte nødvendige egenskaper.

I artikkelen «Lenestolsfilosofi og fenomenalbevissthetens rolle i naturen» diskuterer Mette Kristine Hansen spørsmålet om tradisjonell fysikalisme kan forklare fenomenalbevissthet som et naturlig fenomen. Hun svarer negativt på dette spørsmålet og argumenterer for at type F-monisme er den posisjonen som best kan forklare fenomenalbevissthet.

Fra en diskusjon av et grunnleggende bevissthetsfilosofisk spørsmål går vi over på estetikkens område. I artikkelen «Sannhet som kunst: Om å lese Heidegger og Adorno» diskuterer Rebecka Sofia Ahvenniemi Heidegger og Adornos sannhetsbegreper. Forfatteren ser en sammenheng mellom måten både Heidegger og Adorno relaterer sannhet til kunsten og måten de selv skriver filosofi. Dette nummeret har sterkt innslag av bidrag fra unge, nyutdannede og stipendiater og gir oss et innblikk i det mangfoldet av filosofiske interesser som fins der ute.

Kjersti Fjørtoft, redaktør

